

LIETUVOS AIKSAS ANGLIJOJE

Kaip anksčiau pranešėme, Anglija pagaliau susitarė su Sov Rusija dėl Lietuvos aukso, padėto Anglijoje. Rusai vis reikalavo jį atiduoti. Anglija iki šių metų nesidavė įkalbama. Bet štai paskelbta: Anglija neduos rusams Lietuvos aukso ir kitų vertybių, bet pasiims jį sau, kaip atlyginimą už Sov Rusijos skolas Anglijos piliečiams.

Šitas susitarimas sukėlė įtarimą, kad Anglija jau pripažįsta Lietuvos gautiną įjungimą į Sov. Rusiją. Mūsų žmonės kreipėsi į Anglijos vyriausybę ir gavo atsakymą, pasirašytą D. Britanijos užsienio reikalų pareigūno J. Barlow:

Man pavesia Užsienio Reikalų Sekretoriaus vardu atsakyti į Tamstos vasario 22 d. laišką... dėl susitarimo Kosyginui lankantis šiame krašte.

«Aš galiu užtikrinti, kad tas susitarimas jokių būdu nekeičia Jos Didenybės Vyriausybės politikos dėl Baltijos valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą. Jos Didenybės Vyriausybės niekad nesuteikė tam įjungimui de jure pripažinimo ir to nedaro nė dabar».

(E)

Š. AMERIKA

Š Amerika susitarė su Sov. Rusija atidaryti daugiau konsulatų. Tokiai sutarčiai labai priešinosi visi pabaltiečiai ir pavergtųjų tautų draugaiame

rikiečiai. Atrodė esąs rimtas pavojus, kad Amerika gali pripažinti Pabaltiečio valstybes Rusijai. Bet JAV vyriausybės paskutinis š. m. kovo 6 dienos pareiškimas nusistatymas tebėra toks:

«Konsularinė sutartis su Sovietų Rusija neapsprendžia pavergtųjų tautų padėties Sovietų Rusijoje, Jungtinės Valstybės niekad nepripažino priverstinio Estijos, Latvijos ir Lietuvos įjungimo. To nepadarys jokie konsulato atidarymas ar konsulato veikimo teritorijos nustatymas».

«Tos valstybės būtų pripažintos kaip įjungtos į Sovietų Rusiją tik aiškiu JAV pareiškimu ar veiksmu. Konsularinė sutartyje nėra tokio pareiškimo ar veiksmo».

PAVERGTOJE LIETUVOJE

Labai trūksta galestingųjų seserų ligoniams aptarnauti. Kovo 4 d «Tiesa» skundžiasi, jog ton tarneybon lengvai bet kas priimamas ir neilgai tetarnauja. Neparengtos slaugės nemoka savo darbo, o gydytojai nedrįsta joms to net pasakyti, nes perspėtos pa bėga.

Tai nėra tik Lietuvos problema. Slaugių trūksta ir Š. Amerikoje.

(E)

x x x

NAUJAS įstatymas pramato iki 3 metų kalėjimo už apkrėtimą kito asmens lytine liga.

(E)

VILNIUJE esą daugiausiai moterysčių perskyrimų, iš visų Sovietų Sąjungos miestų. Tai pasakė tame pat Vilniuje posėdžiavę Sovietų Rusijos sociologai

(E)

x x x

VĖL LIETUVIŲ I LAIMĖJO Visos Sovietų Sąjungos ilgų distancijų bėgimo varžybose. Juozaitytė laimėjo moterų 1000 metrų bėgimą, o vyrų 5000 metrų bėgimą laimėjo jau ir anksčiau čempionas buvęs K. Crentas

(E)

x x x

PANEVĖŽYS Ča veikia aukšto lygio «Miltinio» dramų teatras. Šį rudenį jis tikisi persikelti į naujus teatro rūmus, jau statomus centrinėje Panevėžio aikštėje.

(E)

AR ILGAI BEIŠSILAIKYS?

Lietuvos komunistai nori, žūt būt išlaikyti kolchozinę ūkio sistemą, nors ta baigia išnykti Lenkijoje, Jugoslavijoje, braška ir kituose komunistiniuose kraštuose. Lietuvoje dar esama apie 280 tūkstančių vienkiamų. Bet jei jų išnaikinimas ir žmonių keldinimas į naujus kaimus ir toliau eis tokiu greičiu, tai reiks apie pusantro šimto metų paskutiniams vienkiamiems išnaikinti.

Patys žmonės nenori išsikelti iš savo senųjų namų. Čia jie jaučiasi dar šiek tiek laisvesni. «kaip namie» Bet ir komunistinė valdžia turi daug sunkumų naujiems kaimams pastatyti. Trūksta ir kapitalų ir medžiagų. Negali net sutarti kokie tie kolchozininkų kaimai turi būti.

(E)

KE INASI I SKLYPELIUS

B. Poviliūnienė kovo 10 d.

«Tiesoje» rašo, jog «kaikurie ūkių vadovai kella klausimą: ar neatėjo laikas siaurinti asmeninį pagalbinių ūkių, padidinti kolūkiečių pajamas iš visuomeninio ūkio».

Poviliūnienė įrodinėja, kad dar neatėjo laikas sklypelius sumažinti ar atimti. Palygina jį, kiek pajamų žmonės turi iš kolchozo, ir kiek iš savo pačių žemės sklypelio. Kolchozuose žmonės net tris kartus pigiau atlyginami, negu jie uždirba savo sklypeluose!

(E)

KĄ IŠSIAUGINA?

Kolchozininkai savo pušančio akro daržų apie pusę užsodina bulvėmis, apie trečdalią miežiais, o likusiąją dalį daržovėmis ir šakniavaisiais. Išsiauina apie 30 dvigubųjų centnerių bulvių, 4-5 centnerių miežių, 1 centnerį daržovių ir apie 16 cent. pašarinių šakniavaisių. Viską suvartoja miestui ir pašarui. Tik bulvių dalį gali parduoti.

(E)

x x x

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31 2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei daubų įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Konsulo Patirtis Brazilijoje

DR. PETRAS MAČIULIS

DVARININKAI IR DARBININKAI

Jei skaičiuosime, kad 15 ha žemės apdirbimui pakanka vienos šeimos iš 3-4 žmonių, tai nesunkiai atsiėksime skaičių, kiek darbininkų («ordinarčikais» vadinamų) turėdavo dvaras, turįs nuo 500 iki 1500 ha dirbamos žemės. Taigi, kai 1922 m. pavasariop buvo paskelbtas žemės reformos įstatymas, atsiiktinai lankiausi Rozalino dvare pamatyti savininko ilgus metus rinktų istorinių senienų Savininkas jau tuomet su kartėliu sakė, kad brangesnius daiktus išvežęs į Vilnių, nes Lietuvoje, girdi, jam gyvenimo nebėsa: turėjęs 500 ha dirbamos žemės, gi dabar teksią išieiti elgeta, kaip jau esąs atleidęs «ubagais» apie 30 šeimų — «ordinarčikų». Ant 80 ha jam tiek nebereikia žemės ūkio darbininkų, kiek jis anksčiau mai

tinęs. Panašiai pasielgė ne vien mano pripuolamai lankytas dvarininkas, bet visoje Lietuvos teritorijoje dvarininkai panašiai atleidinėjo žemės ūkio darbininkus

Netenka įrodinėti, kad dvarų darbininkai su šeimomis tik šiaip taip išmisdavo jokių santaupų, nė vienas nesudėjęs, nes anais laikais Lietuvoje, prie caristinės administracijos, nebuvo jokių darbo apsaugos įstatymų, nei atlyginimų normų, nei darbo apsaugos, Visokie dvarų užvaizdos su kiekvienu darbininku tar davosi atskirai

Žemės reformos įstatymą paskelbus, dvarų darbininkas neparceliavo, nes nusavinamoji žemės norma buvo pa imama Žemės Fondan ir savininkai nebegalėjo jos valdyti. Per žemės ūkio ministerijos įgaliojimus toji žemė būdavo laikinai išnuomojama,

bet buvusieji dvarų darbininkai negalėjo pradėti ūkininkauti nes nieko neturėjo: nei arklų, nei padangų, nei pas togės, o su karvute paršeliu ir keliomis vištomis nepaūkininkausi!

AGENTAI MEDŽIOJO LIETUVUS

Tad tiems tūkstančiams buvusių dvaruose žemės ūkio darbininkų pasiūlos vyksti nemokamai į Brazilijos kavos plantacijas atrodė išganymas. Laivininkystės kontorų agentai visokiais būdais rankiojo emigracijai kandidatus

Sugraibęs paskutinius skaitikus kiekvienas važiavo į Kauną «registruotis tose kontorose bei gauti smulkesnių nurodymų, kada ir iš kur jie bus paimti ir nuvežti į artimiausius Vokietijos uostus, kad kuo greičiau patektų ton «gerovės» šalin.

Vien tik Kauno Laisvės alėjoj atsirado net 11 tokių kontorų. Jos gaudavo už kiekvieną pristatytą suaugusį emi

grantą, vyrą ar moterį, savo promilę — du anglų svarus. Tai buvo didelis uždarbis, to dėl lengva įsivaizduoti kaip jos stengėsi surasti darbininkų kavos fazendoms (dvarams) Brazilijoje!

Vėliau patikrinęs sužinojau, kad pirmieji mūsų emigrantai atsirado Santos uoste. Brazilijoje jau 1923 m. antrojoje pusėje jie atvyko dar nedideliais būriais, vėliau metai iš metų tie būriai didėjo ir jau 1929 m. užregistruotų imigracijų įstaigoje Santos lietuvių skaičius siekė virš 29 000, Tuo metu buvo 2-300 užsiregistravę Rio de Janeiro, o nėsiregistravusių spėjama, galėjo būti 1500-2000. Daugiausia tai buvo viengungiai dar Lietuvoje prisirašę prie išvykstančių šeimų, nes jie apmokamų laivakorčių negaudavo. Pasiekę pirmą Brazilijos uostą, jie nuo savo geradarių pasišalindavo, laikuriom šeimom net nuostolingai.

Pradėjęs eiti konsulo pareigas S. Pauly turėjau 32 000 sa

vo bedalių tautiečių.

KAIP VERTINTI?

Kaip į šį žmonių plūdimą nežinion žiūrėjo Lietuvos vyriausybė ar jos aparato žmonės, galima visaip vertinti: ar pateisinti, ir smerkti. Nors tuo metu gyvenimas Lietuvoje dar nebuvo įėjęs ramaus darbo planavimo vagon, nors pakraščiais tebesišvaistė visokios negerovės,ėjo kovos su kaimynu pietuose, kilo įvairūs nepritekčiai, bet...

Man tr šiandien sunku be kartėlio prisiminti, kad dėl tokios didelės žmonių emigracijos iš Lietuvos per daug galvos sau neskaudinta. Priešingai, kai pas kurį apskrities viršininką kreipdavosi užsienio pasui gauti netinkamas emigracijai asmuo, kartais net policijos įtariamias kaip veikiąs su maskviniais agentais, «patikimumo» pažymėjimas to kiam būdavo duodamas, nes norėta atsikratyti tokiu nevalyveliul O kad tas tariamas ar tikras nevalyvėlis savo ne

Vytauta Išgelbėjo

Mergaitė?

Simas Sužiedėlis

Po Kęstučio mirties Vytautas iš Vilniaus buvo nugabentas ton pačion Krėvos pilin. Jau ta viena mintis, kad ir jį uždare į tą patį bokštą, kur jo tėvas Kęstutis išgyveno sunkiausias ir liūdniausias savo gyvenimo dienas, Vytautą turėjo labai slėgti ir bauginti. Jis prašė Jogailos, kad išleis tą jį į laisvę ir žadėjo jam nekeršyti. Veltui!

Jogaila, o ypač jo artimi patarėjai gerai pažino Vytautą ir matė, kad šis gambiausias Kęstučio sūnus gali būti jiems labai pavojingas. Taigi, Vytautas gal būtų sulaukęs tokio paties galo, kokio susilaukė jo tėvas, bet nuo to jį apsaugojo jo sumani žmona Ona.

Susitarusi su savo giminaičiais ir tarnais, ji padėjo Vytautui iš nelaisvės, kurioje jis išbuvo apie tris mėnesius.

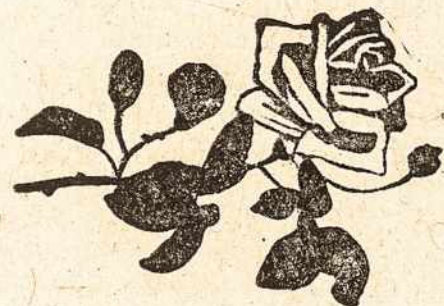
Mūsų tautos padavimas sako, kad dėl jo pasiaukojusi viena kilni mergaitė, vardu Mirga. Ji pasilikusi Vytauto vietoje ir kelias dienas apgau dinėjusi pilies tarnus, kol jis atsidūręs toli nuo Krėvos. Kai pilies tarnai ją pažinę, tuojau ją nužudė. Savo mirtimi ji išpirkusi Vytauto gyvybę, neleisdama žūti šiam didžiam Lietuvos vyrui.

Išrūkęs iš Krėvos kalėjimo, Vytautas nebegalėjo pasilikti Lietuvoje. Jis nebeturėjo nei žemių, nei galingo tėvo, nei kariuomenės. Buvo likęs be prieglaudos ir be apsaugos. Jogailos tarnai galėjo jį sučiupti kiekvienoje vietoje ir vėl įmesti į rūšį. It koks nusikaltėlis, it tremtinys Vytautas turėjo sprukti iš savo mylimos tėvynės Lietuvos, kur buvo išgyvenęs jau daugiau kaip 30 metų narsiai kovodamas dėl jos laisvės. So pama širdimi jis jojo tankiais Lietuvos miškais, skubėdamas kaskart toliau ir toliau. Jo užpakalyje, už mėlynų šilų, pasiliko Vilniaus ir Trakų pilys.

Jo žirgas nešė jį į Mozūrų žemę.

PASISAKYKITE PATYS

O ne PASISAKYKITE PATYS, kaip buvo klaidingai atspaudinta paskutiniame numeryje. Taigi, jaunime, pasisakyk pats, ką galvoji, kokios tavo problemos, kur manai rasai šviesos ir principų joms spręsti. Jaunimo pokalbiai prasidės gegužės mėn. 7 dieną, lygiai 15 valandą, Mookoje, Rua Lituânia, 67.

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS. LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Dainuokim, Dainuokim!

Laimingo linksmo žmogaus, ypač jaunuolio ir jaunuolės akys žėrėte žėri, trykšta juokas taip lengvai ir savaiame niūniuojasi dainelė. «Lietuviai yra garsūs savo dainomis». Kiek vienas užsienietis, susipažinęs su lietuvių dainomis pastebi jų vertę ir nesidrovi aprašyti jas savo enciklopedijose ir mokslo veikaluose. Tai turtas, kurį jau senokai pastebėjo kultūringi kitataučiai.

Mūsų tautos lobynas išaugo iš mūsų tautos gelmių per išsčius šimtmečius Daugumos kūrėjų vardai liko nežinomi, bet jų dainos skamba ir šian dien.

«Mūsų dainose plazda tautos gyvybinis pulsas nuostabių paprastumu ir lyriškumu. Dainose išsilieja lietuvių širdis su visais džiaugsmiais, liūdesiu, dejonėmis ir viltimis. Užtat lietuvis nesiskiria su daina nei savo tėvynėj, nei tolimoj išėivijoj. Kai jį apnioka tėvynės ilgesys, ima dainuoti «Leiskit į tėvynę»... kai ištinka liūdesys, užtraukia «Ko liūdi berželi»... kai džiaugsmas užlieja krūtinę, pasigirsta «Šiltas gražus rudėnis» ir t.t. O kai susitelkia jauki draugija, ir kai koks kašikas pasitaiko, ima skambėti visas namas nuo lietuviškų dainų. Taip yra visoj išėivijoj — kur bebūtų įsikūrusi: Europoj, Australijoj ar Amerikoj».

na yra mūsų dvasios kultūra. Kultūra gi neugdama, nepalaikoma, netobulinama ima smukti — daina virsta bliovimu. Todėl, to paties autoriaus žodžiais tešiant: «Iškyla chorų reikalas bei jaunosios kartos mokymas lietuviškų dainų».

Tai lietuviai jauste jautė. Todėl ir S. Paulis prieš 25 metus turėjo net keturis chorų, ir tai nemažus! Todėl ir po paskutinio karo Vokietijoje susikūrė daug chorų. Todėl ir Š. Amerikoje yra dar daug chorų, ir labai gerų, didesnių ir mažesnių. Bet ar neturi tų choristų pritrenkti pamačius, kad jų mėnesių mėnesiais rengtame koncerte tik maža saujelė kolonijos te dalyvauja? Kad jame nėra tos kolonijos šviesuomenės — inteligentijos. Toks pasirodymas visuomenės nevertinimas savojo jaunimo darbo ir lietuviškos dainos yra tartum ledinis vanduo ant įkaitintos plytos.

Bet tas drauge liudija didelį lietuvių dvasios pasikeitimą ne gerojon o blogesniojon pusėn. Daina yra dvasios laimė, kultūros pertekliaus rodyklis. Ji nutyčia ten, kur dvasia suskursta, kur širdies kultūrai nebėra vietos. Ir, savo ruožtu, dvasiai palaikyti gyvai, širdžiai sukilanti labai padeda daina! Dainuokime!

Dainuokime namie!

Dainuokime chorose!

Taip rašo Kanados «Tėviškės Žiburių» redaktorius viename savo numerių. Brazilijoje dar šiek tiek dainuojama. Bet ar tiek daug ir taip dažnai, kaip sakykim, prieš 25 metus? Ar nereikia tikriems lietuviams čia tuo susirūpinti?

Paminėtas autorius savo straipsnį pavadino:

DAINA — NE LAKŠTINGALA

Tai yra, gražiai dainuoti negalima nepasimokius. Dainuokime!

Berniukai Mergaitės Draugauja

ST. YLA

Kaip anksčiau rašėme, mergaitės ir berniukai susitikdami, ypač organizacijų darbe, geriau pažįsta vieni kitų ypatybes, išmoksta bendradarbiauti, lavina savo charakterius. žodžiu, pažįsta tokius, kokie iš tiesų vieni ir kiti yra, Toliau tenka pridėti

BENDRAI ŽAISTI SMAGIAU

Grupinis bendravimas nesiriboja tik susirinkimais, dis-

kusi omis. Būna laužų, linksmavakarių, šokių. Ir čia visi lygūs draugai, be ypatingų išskirčių. Poromis dar niekas neina ir savo «širdies draugų» nerod. Duryš atviros vis ems Vaidina, kas ką turi parengęs arba sukuria «ant greitųjų». Šoka pasikeisdami. Tave veda ne vienas ir tau leidžia pasirinkti ne vieną. Kartais pasirenki «aklai» — prie ko atsigręži. Organizuotos pramo-

Čia matome Vokietijoje veikiančio «Lietyno» ansamblių.

Quero Luz

ALIONIS FILHO

— Quero luz para comprender teus designios
Quero uma estrela para dirigir teu povo.
Quero atrair ao inferno mais profundos
As forças tiranicas da escravidão.

— Quero viver, quero lutar.
Como se lutasse e vivesse numa fornalha.
Quero reverter o bronze das estátuas
Que as mãos dos séculos
No futuro hão de talhar.

— Quero ver teu povo pendido entre dois abismos
Com os pés implantados no árido chão:
Coberto de sangue.
E a fronte pendida no infinito:
Coroada de espelhos.
Assim como tu foste coroado
Para re suscitar como tu ressuscitaste.
Para ser glorioso
Como tu és à direita de teu pai.

gos visus «sumaišo», visiems duoda progos pasireikšti.

Ar gali būti didesnis malonumas kaip bandyti savo jėgas tarp daugelio? Daliniesi su visais — atvirai, nė kiek nevaidindama. Prisižiūri berniukų — vienas už kitą įvairesnių. Negalėtum net pasakyti, kuris įdomesnis, šaunesnis, įmant esnis. Visi įdomūs! Visi tikri — ne angelai, ne scenos herojai, ne princai.

Kartais vienas parodo daugiau dėmesio, smagiau su tavim šoka, dažniau tave kviečia į ratą. Bet pasibaigia šokiai, prasideda poėdžiai, ir vėl viskas oficialu. Niekas ne sijaučia skolingas — ir tu niekam. Būni saugi ir rami. Gal kartais pažvelgi į tą pusę, kur jis sėdi, Greičiau pa-

stebi jo žodį. Gal ir jis pasišalvo į tavo pusę, kas ten žino.

Paskui gali svajoti, jei patinka. Bet jis nežino, — ir geriau, kad nežino. Neišstatai nei savęs, nei jo kitų kalboms ar juokui. Kartais pasvajoji apie vieną — ligi kitos pramogos. Paskui užkliūva kitas įdomesnis veidas, šypsniš, figūra. Šiame amžiuje simpatijos ir susižavėjimai banguoja, lyg vėjelio pūčiami, ir dar banguos gal ne vieną kartą. Banguos ir su puos svajonės, nes esi kitas sutvėrimas, negu berniukai, Jie mažiau svajingi.

Taip iš tolo artėji į jų pasaulį, o jie — artėja į tavo pasaulį.

X X X

Ar ne didinga Lietuvos praeitis? Vytautas Didysis prie Juodųjų marių:

Misiju Ispūdžiai Berisse

Baigęs savaitės misijas šv. Kazimiero atlydais Rosario mieste tą pačią dieną (kovo 5) autobusu išsiskubinau į Buenos Aires. TT. Marijonų spaustuvėje atsispausdinęs apie 300 lapelių kovo 6 d. jau bildėjau La Platos lygiais keiliais į Berisso miestą, dar už La Platos, norėdamas ir tenai praveisti misijas.

Jau pirmą vakarą p. Zenonui Juškai vadovaujamas pradėjau lankyti išsimėčiusias po miestą ir plačias apylinkes 300 lietuviškų šeimų. Tai jau trečios mano misijos Berisso miestelyje.

Labai pavargau iki tiek šeimų aplankiau per savaitę. Visus asmeniškai pakviečiau į misijas, visus paraginai, ir štai po savaitės kovo 12 d., maloniai nustebau pamatęs beveik pilną Marijos bažnyčią.

Savaitės bėgyje nebuvo tiek daug žmonių nes darbai ir šeimos reikalai misijų lankytojus trukdė. Bet rytais ir vakarais nemažas susirinkdavo

būrys. Oras pasitaikė gražiausias. Vėsus vėjelis ir saulėsi keliai kiekvieną vilote viliojo į misijas.

Laikė misijų aplankyti arti 20 senelių ir ligonių, kurie negalėjo patys atvykti ir pasinaudoti misijų malonėmis. Turėjome ir laidotuves, nes staiga susirgo ir su šiuo pasauliu atsiskyrė aprūpinta šv. sakramentais, Julijana Kavenavskienė. Didelis lietuvių būrys ją palydėjo į La Platos kapus. Namuose kapinėse pasakiau pamokslėlius. Tai buvo gera proga pasiekti ir tuos lietuvius kurie nepratę su gyvaisiais lankytis bažnyčioje.

Atėjo užbaigos sekmadienį per Verbas. Daug džiaugsmo ašarų nuriedėjo per skruostus ir iš asmenišką pergyvenimą ir matant einančius prie Dievo. Stalo net ir tuos, kurių nebuvo tikėtasi. Koks buvo džiaugsmas žmonai, matyti šalia savęs vyrą, ar vyrui žmoną vaikams tėvus tėvams vaikus, kaimynams kaimynus!

Susitvarkė ir keletas porų kurie nebavo susituokę Bažnyčioje.

Giliai pergyvenau šias misijas ir aš nes žinojau, kad jos ir man paskutinės Berisso apylinkėje. Nors žmonės prašė dar kartą atvažiuoti ir praveisti misijas, bet, būdamas 70 metų ir žinodamas, kad misijos dažnai nesidaro, vargu begalėsiu būdamas 80 metų (dar klausimas ar Dievas tiek ilgai leis gyventi) jas praveisti. Dėl to atsisveikinau su mielais berisiečiais berisiečiai beveik ant visados. Pamojavau jiems rankomis.

Dėkinga širdimi atsisveikinau ypač su tais, kurie mane globojo, valgydino, buvo

ISIDĖMĖTINI ADRESAI
LIETUVOS ATSTOVYBES

URUGUAY, MONTEVIDEO:
p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180.
Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA
ZELINA: Rua Inacio ir Av. Zelina, Mons. Pío Ragažinskas. Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos-
Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde. Tel. 51 4011.

vadais, parodydami, kur gyvena lietuviai. Ypatingas ačiū Mekšriūnų šeimai kur gyvena visas dienas. Jaučiau jų tėvišką, motinišką, brolišką ir seserišką glėbį. Nors daug išaidų jie turėjo, bet ačiū, kokie jie patenkinti, kad gali globoti misijonierių, nevertą Dievo tarną. Panašią globą pajutau ir Juškų šeimoje, kur teko tik trumpą laiką pabūti. Ačiū visiems ir visoms, kurie kuo nors prisidėjo prie mūsų pasisekimo.

Dėkingas misijonierius
J. Bružikas, S. J.

BALTIJAI DRAMBLIAI

— Ponas daktare, — skambina iš pat ryto įžymiam gydytojui literatas, — linksmi praleidome naktelę ir dabar esame susirūpinę dėl kolegės P. sveikatos stovio.

— O kas jam yra?

— Žinote... Kaip čia pasakius... Kalba eina apie dramblius...

— Ar mato baltus dramblius. Ne, ne! Priešingai. Nemato nė vieno, nors jų pilnas kambarys.

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgą išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.
Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52 2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas. LAURO SANDRON vyrų rūbų.

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą.

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

“SOFIJA”

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais.

- Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaitę -
Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALURGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS
PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das
Paneiras — V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IFMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas. Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefonas: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka. — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOJ — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606, Tel. 8-6423.

Įždininkas p. JORGE GARSKA Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios;

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,15 val. Bom Retiro, 10 val. Utinga 18,00 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,15 val.; Moinho Velho 11 val., Lapa 16 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA».

